

ת"פ 14930/12 - מדינת ישראל נגד גבריאל שוקרון (עוצר)

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 14930-12-12 מדינת ישראל נ' שוקרון(עוצר)
תיק חיצוני: - 5-26280-

בפני כב' השופט משה גינזוב
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד גבריאל שוקרון (עוצר)
נאשמים

החלטה

1. בפני בקשה המ雅思ימה לסתוק מוצג בקשה הנסמכת על סעיף 38 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ").

רקע וטענות הצדדים:

2. נגד הנאשם הוגש אישום ביום 12.12.9. בגין עבירה של החזקה סם שלא לצורך עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(כ) רישא לפקודת הסמים המסוגנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

3. ביום 23.4.13 נגזר דין של הנאשם לאחר שהודה כי ביום 4.12.12 בשעה 09:20 או בסמוך לכך במהלך חיפוש משטרתי בביתו של הנאשם נמצא כי החזק במטבח ביתו בצמוד לדופן החיזוני במכונית כביסה סם מסוון מסווג הרואין במשקל נטו של 13.1176 גרם כמפורט להלן: סם מסוכן מסווג הרואין במשקל נטו של 3.1913 בתוך קופס פלסטייך ובתוכה 7 אריזות מפלסטיק סגורות סם מסוכן מסווג הרואין במשקל נטו של 9.9263 גרם בתוך 2 אריזות מפלסטיק סגורות.

4. ביום 17.6.13 הגיע ב"כ המ雅思ימה בקשה לסתוק מוצג בהתאם להוראות סעיפים 39-38 לפסד"פ ועתר לחلط סך 5620 ל"נ אשר נתפסו בעת חיפוש ביתו של הנאשם.

בדיוון שהתקיים במעמד הצדדים טען ב"כ המ雅思ימה כי הנאשם לא הוכיח את מקור הכספי. בחקירהו במשטרה טען כי מדובר בכיספים שקיבל מבנו, מהסבתא ומהמדינה ואילו בנו של הנאשם טען בחקירהו כי נותן לנאים כל חודש 500 ל"נ בלבד וכי לסייעת אין כלל אפשרות לתת לנאים כסף.

לאור האמור לעיל, ובהתאם להוראת סעיף 36(א) לפקודת הסמים עתר ב"כ המ雅思ימה להוראות על חילוט סך 5620 ל"נ שנתפסו ברשותו של הנאשם.

.5. ב"כ הנאשם התנגד לבקשת המאשימה וטען כי המאשימה לא הוכיחה את הטענות לגבי מקור הכספי מעבר לספק סביר. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הודה במוחוס לו בכתב האישום אך בעובדות כתב האישום לא נאמר דבר לגבי הכספי שנטפסו ברשותו של הנאשם לפיכך לא ניתן כוון לטעון בעובדות שלא כללו בכתב האישום המקורי. עוד טען ב"כ הנאשם כי בנו של הנאשם לא צורף כמשיב לבקשתה, הסבטה לא זומנה לחקירה וגם לא נבדקה טענת הנאשם לפיה סך 2000 ₪ מסכום הכספי שהוא ברשותו הינו פיקדון שהוחזר לו. לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם להשbetת סך 5620 ₪ לידי בנו של הנאשם.

.6. **דין והכרעה:**

סעיף 39 לפס"פ קובע סמכות חילוט כללית, כלשונו:

"(א) על אף האמור בכל דין, רשיי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנטפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, **אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדי עונש שהוטל על הנאשם.**

(ב) ניתן חפץ שכර بعد ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאות החזיק בו דין, או על דעתו, שכר بعد ביצוע העבירה שלילה הורשע הnidon, או כאמצעי לביצועה, או بعد ביצוע העבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הnidon, או כאמצעי לביצוע העבירה אחרת. ואין נפקא מינה אם ביצע הnidon את העבירה אחרת ואם לאו, **ואף אם לא נתכוון לבצעה**. (הדגשות המקוריות במקור שלי - מ.ג.)

סעיף 32 לפס"פ, אליו מפנה סעיף 39 הנ"ל, מתייחס לסמכות שוטר לתפוס חפץ "**אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נבעריה, או עמודים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה או שניית שכר بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.**"

.7. בכתב האישום יוכסה לנאשם עבירה של החזקת סם בלבד, ולא ניתן כי סכום הכספי שנטפס בידי קשור לעבירה של החזקת הסם. לא ניתן על כן, להסיק מעובדות האישום בלבד, כי סכום הכספי שימוש או נועד לשמש לביצוע עבירה, או שהושג בעבירה. המאשימה לא הביאה כל ראייה אחרת, להוכיח קיום ايיזה מן התנאים האמורים, ומכאן, שלא הוכיחה קיום התנאים, ולא ניתן על כן להורות על חילוט הסכום האמור. במצב זה, אין מניעה להורות על השבת סכום הכספי לנאשם.

.8. בבקשת המאשימה נדחתת אפוא, ובבקשת הנאשם מתתקבלת. המאשימה תשיב את סכום 5620 ₪ לנאשם באמצעות בא כוחו, תוך 7 ימים.

המצוירות תשליך עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.